

HASTANE ARKADAŞIM

Çamlıca Çocuk Yayınları / 207
Hastane Arkadaşım

Yayın Yönetmeni
Adem Fidan

Editör
Mustafa Can

Dil Uzmanı
Selman Kılıç

Grafik Tasarım
Fatih Devrez

Kapak Tasarım
Süleyman Köklü

1. Baskı: Ekim 2016 İstanbul

ISBN
978-605-9375-39-9

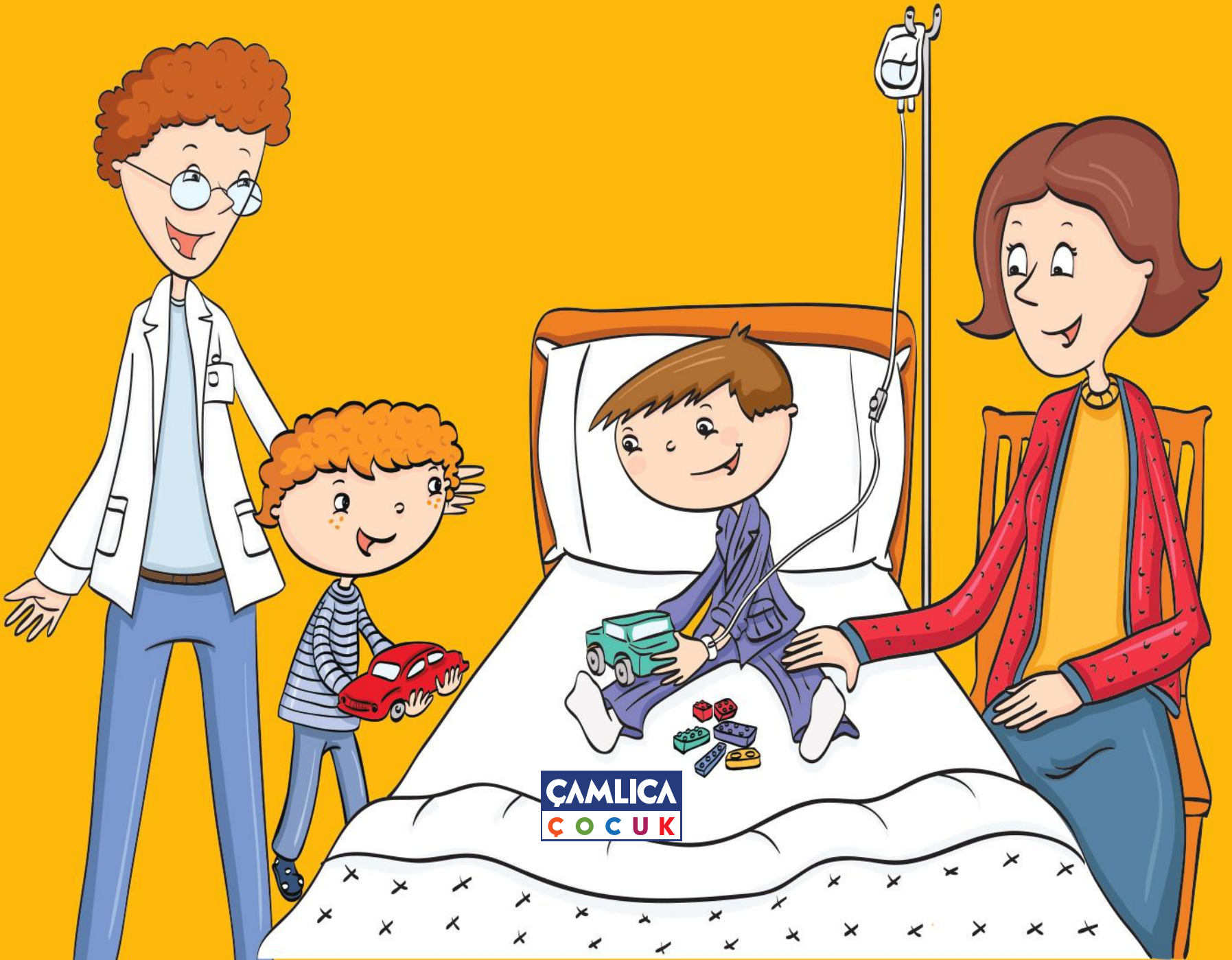

Çamlıca Çocuk Yayınları
Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad. No:54
Güneşli – Bağcılar / İstanbul
Tel: 0212 657 33 00
www.camlicacocuk.com - bilgi@camlicacocuk.com
T.C. Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika Numarası: 15732
©Çamlıca Çocuk, Çamlıca Basım Yayın ve Tic. A.Ş. Markasıdır.

Baskı
Korza Yayıncılık Basım San. Tic. A.Ş.
Yenice Mah. Çubuk Yolu No: 3
Esenboğa / Ankara
Tel: 0312 342 22 08 Fax: 0312 341 14 27
www.korzabasim.com.tr - korza@korzabasim.com.tr
Matbaa Sertifika Numarası: 30233

HASTANE ARKADAŞIM

Yazan: Ezgi Perktas
Resimleyen: Duygu Gezer

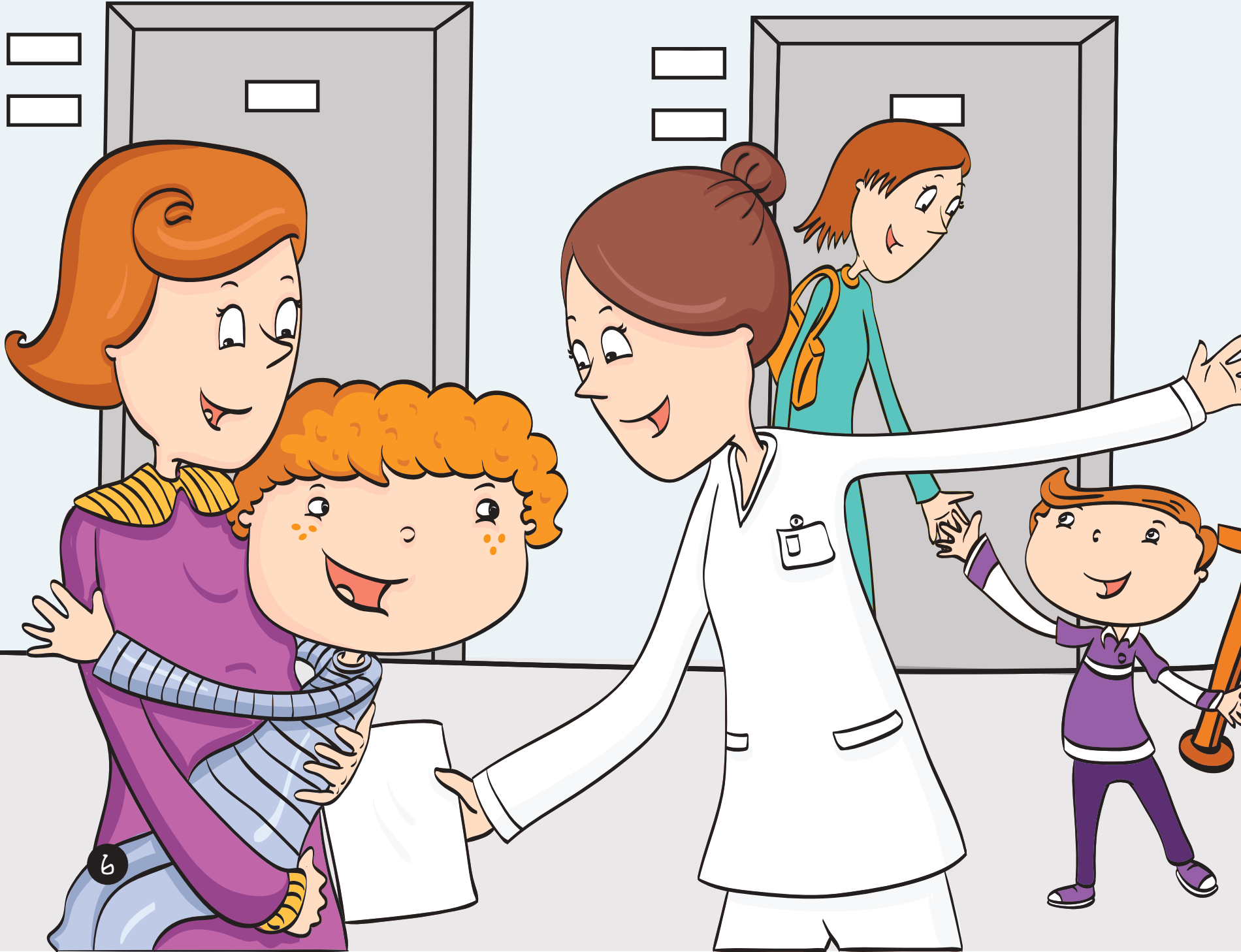
Yiğit'in hastalığı için ilaçlarını doktor gözetiminde hastanede yatarak alması gerekiyordu. Yiğit, hastanede kalacağı için biraz kaygılıydı. Hastanede kalmak istemiyordu.

“Merhaba Yiğit. Servisimize hoş geldin!”
dedi hemşire. Yiğit, annesine döndü ve
ona sıkıca sarılarak, “Ama ben yatmak
istemiyorum, eve gitmek istiyorum.”
dedi..

Hemsire eğildi ve Yiğit'e, "Hastanede kalmak istememeni anlıyorum.m. Ancak senin yaşında çocuklar var servisimizde. İstersen onlarla arkadaş olabilirsin ve hatta oyun odasında birlikte oynayabilirsin." dedi.

Yiğit bunu
duyduğuna
çok şaşırmıştı.
“Hastanede
oyun oynayabilir
miyim?” diye sordu.
“Elbette” dedi
hemsire. “Hem
yatağında kendi
oyuncaklarıyla hem
de oyun odasında
diğer çocuklarla
birlikte”.

Hemşire daha sonra Yiğit ve annesine, yatacağı odaya kadar eşlik etti. Etrafta dolaşan ve birbirleriyle konuşan çocuklar vardı.

“İşte burası senin odan, oda arkadaşının adı da Ali.” dedi hemşire.
“Merhaba!” dedi Ali, elindeki arabayı göstererek. “Bak, bunu ben yaptım.” Yiğit çekinerek “Merhaba!” dedi ve elinde duran kırmızı arabasını göstererek “Benim de arabam var”

Annesi, Yiğit'in eşyalarını dolaba yerleştirirken bir hemşire Ali'nin yanına yaklaştı. Ona içmesi için bir ilaç getirmişti. Ali ilacını içerken hemşire de Ali'nin koluna takılmış olan ilacı çıkardı. Ali, ilacını içtikten sonra Yiğit'e "Bazen ilaçlar küçük bir bardakla, bazen iğneyle, bazen de böyle damar yoluyla veriliyor. Haydi, şimdi oyun odasına gidelim!" dedi.

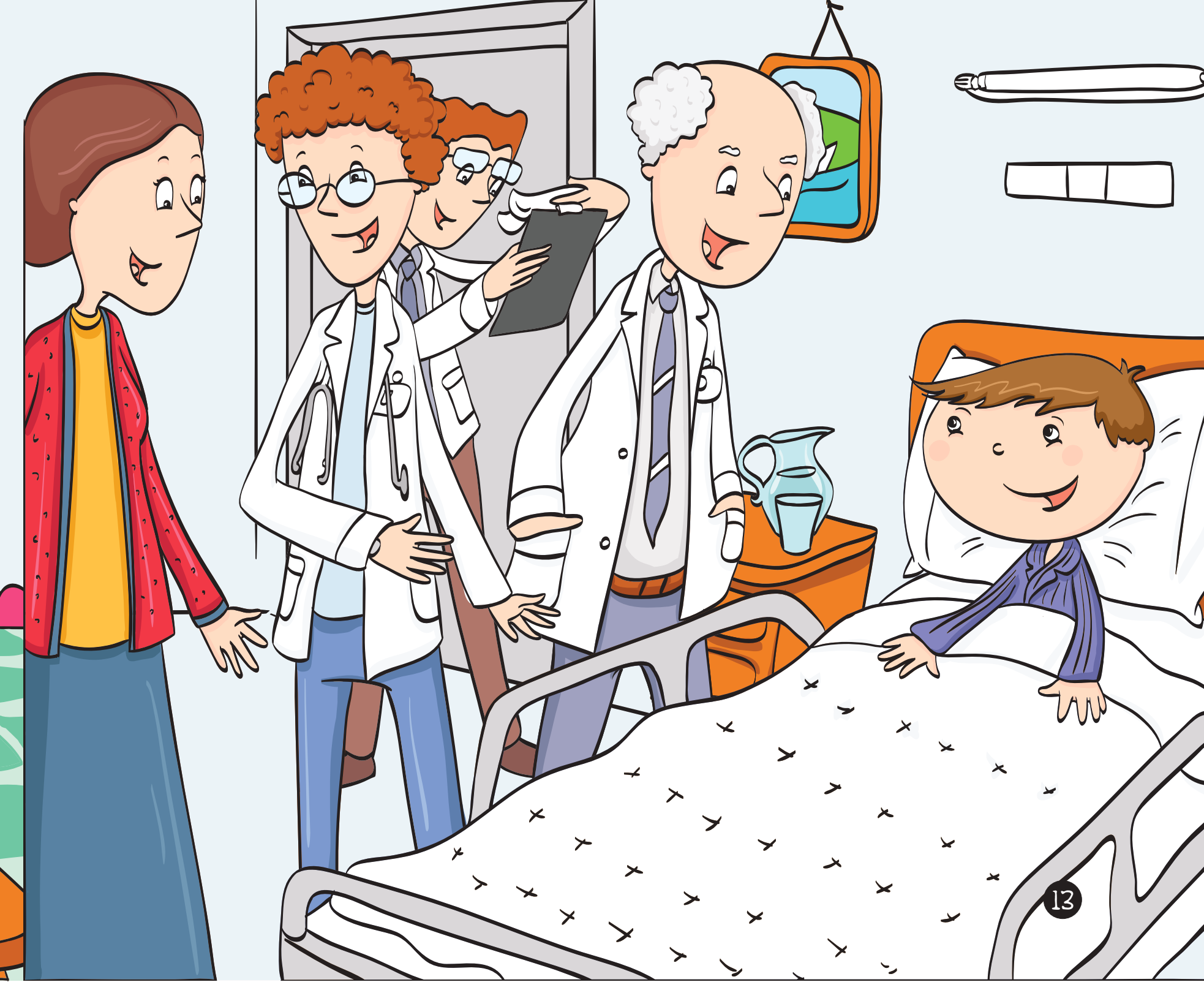
Yiğit, annesiyle birlikte oyun odasının önüne geldiğinde çok şaşırmıştı. Oyun odasında, bazı çocuklar boyama yapıyor, bazıları kağıtları yapıştırıyor, bazıları da anneleriyle birlikte kitap inceliyordu. Hepsi çok mutlu görünüyorlardı.

Yiğit ve Ali, diğer çocuklarla birlikte bir süre oyun odasında oynadı. "Şimdi hepimiz odalarımıza gitmeliyiz çünkü doktorlar geliyor." dedi Ali. Yiğit, "Bize ne yapacaklar?" diye endişeyle sordu. "Bizi iyileştirmek için gerekli olan tedaviyi planlayacaklar. Sonra da iyi olup olmadığımıza yakından bakacaklar." dedi.

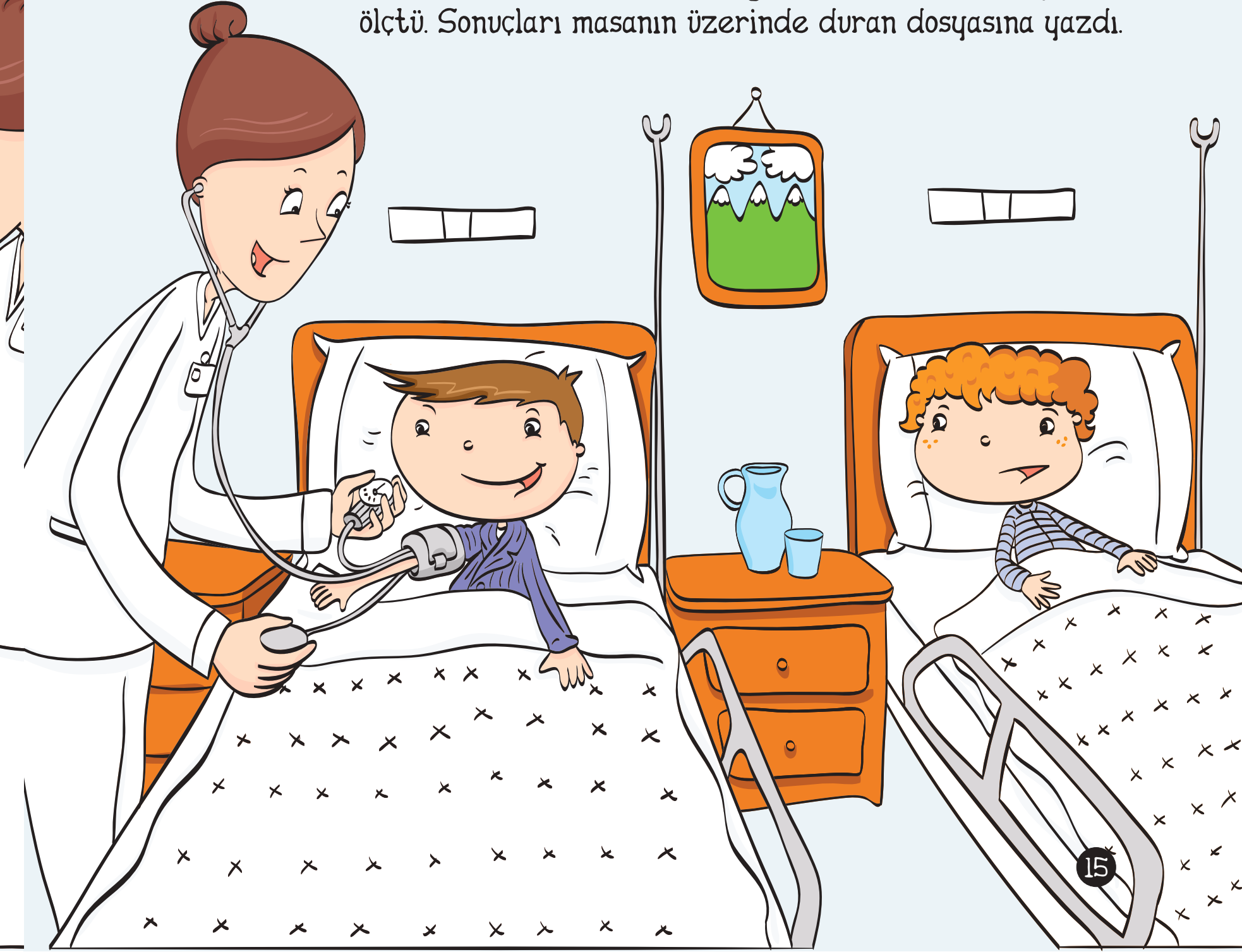
Ali, bir süredir hastanede kalıyordu ve tedavisi bitmek üzereydi. Doktorlardan biri Ali'nin yatağına yaklaştı ve "Ali bugün de ilaçlarını alman gerekiyor. Yarın seni eve göndereceğiz. Artık iyileştin, çok geçmiş olsun." dedi. Ali, bunu duyduğuna çok sevinmişti.

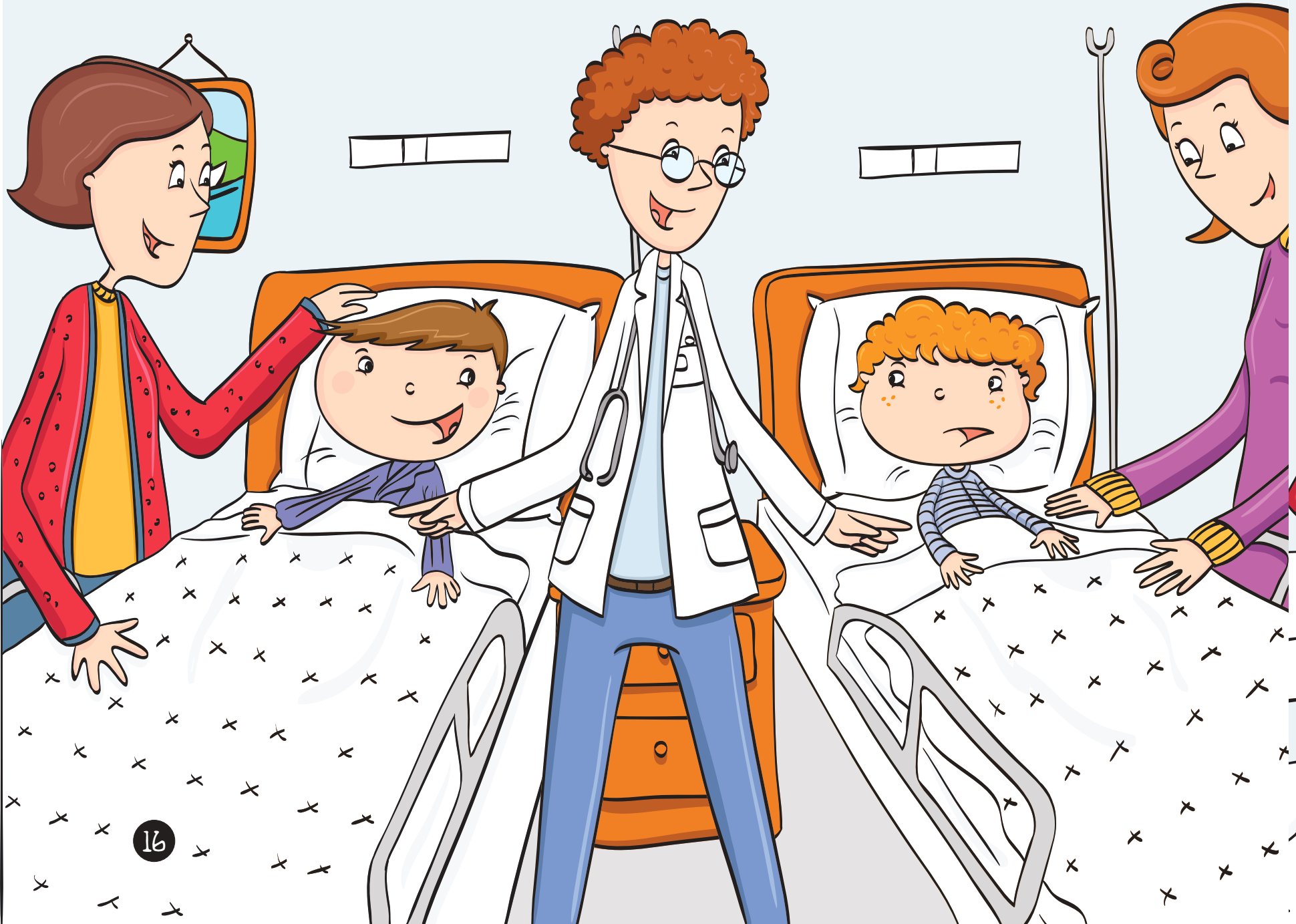
Doktorlar daha sonra Yiğit'in yanına yaklaştı. "Merhaba Yiğit!" Benim adım Can" dedi doktorlardan biri. "Seni iyileştirmek için buradayız. Bir süre burada kalıp bazı ilaçlar alacaksın. İyi olduğuna karar verdiğimizde seni de Ali gibi evine göndereceğiz." dedi. Daha sonra Yiğit'in annesiyle bir süre konuştu ve nasıl bir tedavi yapacaklarını anlattı.

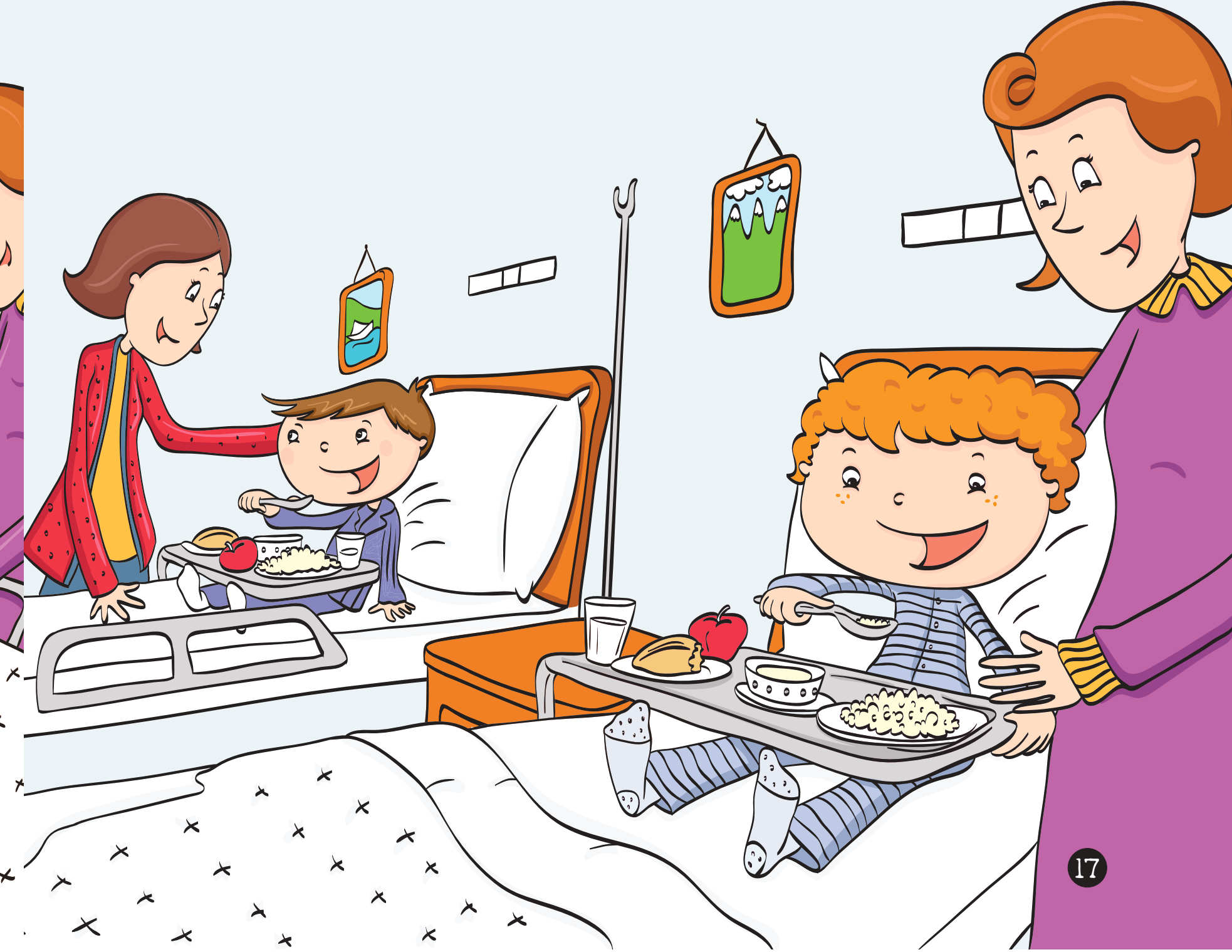
Doktorlar odadan çıktıktan sonra odaya bir hemşire girdi. Elinde bazı malzemeler vardı. "Hemşire şimdi ateşimizi ve tansiyonumuzu ölçecek." dedi Ali. Yiğit, hemşire'nin Ali'ye neler yaptığını dikkatlice inceledi. Ali, Yiğit'e dönerek "Bak hiç canım acımadı." dedi. Daha sonra hemşire Yiğit'in ateşini ve tansiyonunu ölçtü. Sonuçları masanın üzerinde duran dosyasına yazdı.

O sırada odaya bir doktor geldi. "Ali merhaba! Tedavini tamamlayabilmek için senden şimdi kan almalıyım." dedi. Sonra Yiğit'e dönerek "Senin de tedavini planlayabilmek için senden de kan almalıyım." dedi. Ali Yiğit'e dönerek, "Merak etme! Bu, canımızı çok acıtmaz. Hem istersek annemiz yanımızda kalabilir." dedi gülümseyerek.

Ali ve Yiğit, odalarına döndüklerinde öğlen saati olmuştu.
Odalarında yemeklerini yediler.

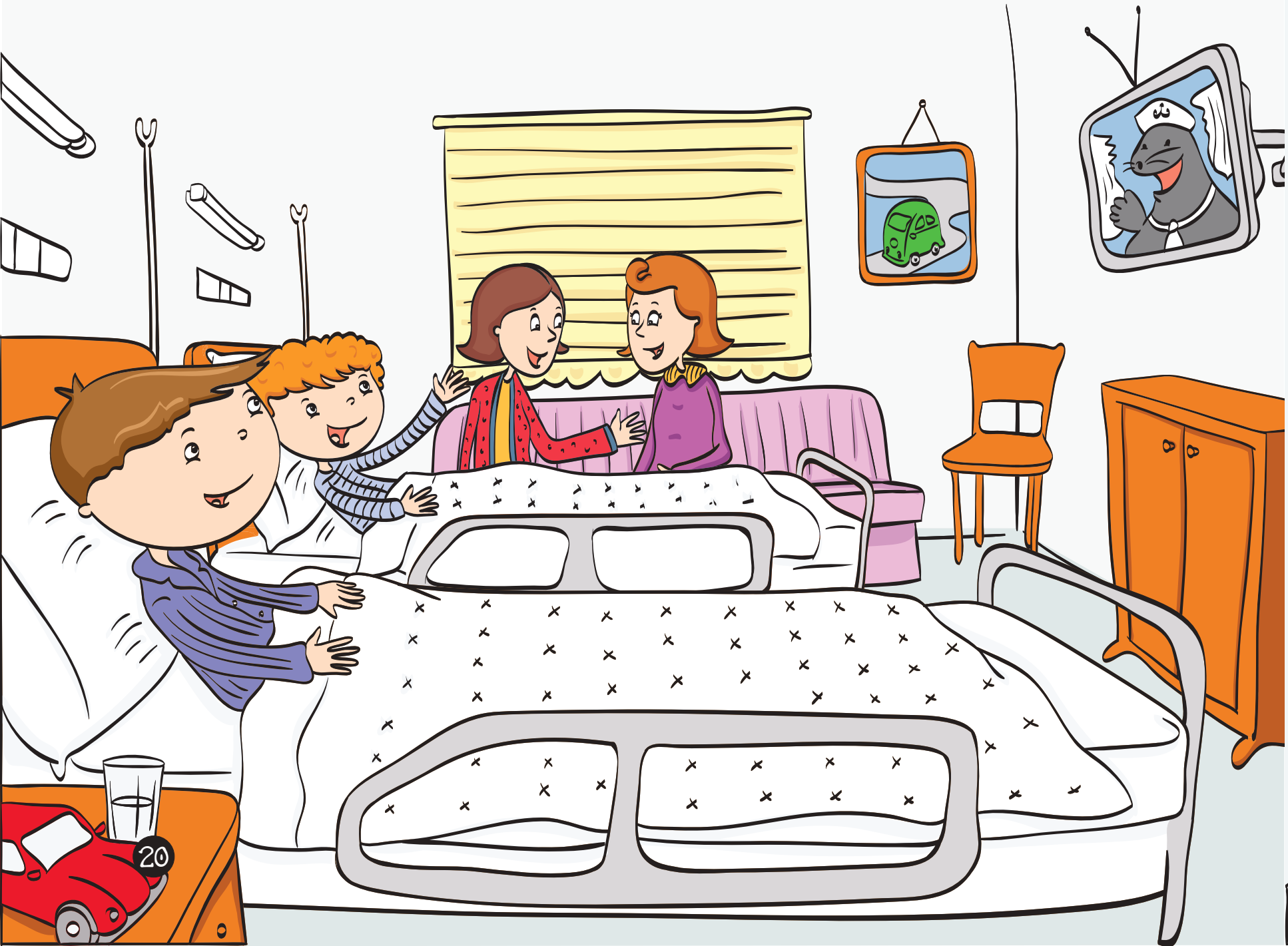
Yemekten sonra ziyaret saatinde Yiğit, Ali'yi babasıyla tanıştırdı.
Yiğit'in babası her ikisine küçük birer araba hediye etti.

Ali, ziyaret saatinden sonra yatağında
ilaçlarını aldı ve yeni arabasıyla oynadı.
Yiğit de o sırada yatağında uyudu.

Akşam yemeğinden sonra Ali ve Yiğit odalarında bulunan televizyondan çizgi film izlediler. Anneleri de kendi aralarında sohbet ettiler.

Ertesi sabah Ali, erkenden kalktı. Taburcu olacağı için çok heyecanlıydı. Annesi eşyalarını toplarken Ali de ona yardım ediyordu.

Sekreter, Ali'nin annesine bazı belgeler verdi. Hemşire, Ali'nin evde hangi ilaçları kullanacağı konusunda annesine açıklama yaptı. Doktor ise onu korumak için neler yapması gerektiğini anlattı. Kontrol için hastaneye ne zaman ve hangi durumlarda gelmesi gerektiği konularında onu bilgilendirdi.

Yiğit, o sırada uyanmıştı. Ali, "Ben gidiyorum Yiğit. Sen de bir an önce evine gidersin, geçmiş olsun." dedi ve akşam yaptığı resmi Yiğit'e hediye etti.

Yiğit, Ali'nin gitmesine hem sevinmiş hem de üzölmüştü. Kapıdan Ali'yi geçirirken annesine "Belki onunla tekrar karşılaşırım. O benim en iyi hastane arkadaşım." dedi gülümseyerek.

